

(*schlaflos, hoffnungslos*⁷), но те липсват в 3 строфа, където е дадена нова коренно различна пропозиция (*Doch Angst hemmt uns zu trinken, die wir allen / erlitten Schmerz unstillbar in uns fühlen.*). Като че ли немският превод се осъществява „на парче“, стих по стих, следвайки единствено разгъването на наратива (или риториката на опровергаване на нирванното), пренебрегвайки завършената стихова структура.

Като цяло, в избраните съответствия при преводите може да се види промяна поради разликите в словообразователните ресурси на отделните езици. Но са използвани също различни варианти на един епитет, например за епитета *безмълвни* („безмълвните им бездни“), съответно във Фр1: (*gouffres*) *muets*, във Фр2: (*abîmes*) *muets*, докато Фр3 и Фр4 предлагат: (*gouffres*) *silencieux*. Изборът на прилагателното съвсем не е толкова безобиден, ако видим какви са възможните имплицирани в смисъла им значения. Според посочените в речника „Le Petit Robert de la langue française“ за 2007 такава употреба в контекста на *muet* означава също „обезсловесеност“ (лишеност от слово, замълчаване под действие на някаква емоция), т.е. на субекта – в случая бездните на вечните води – е приписана някаква активност, одушевеност (тяхното безмълвие е в резултат на някакъв отказ от слово), докато *silencieux* носи други импликации, като не-говорене, въздържане от говор, със синоним в такава употреба *taciturne*. (За сравнение ще видим сродния с българския епитет „безмолвной“ в Р1.)

Епитетите към „ние“ в западнославянските преводи ще проследим в таблицата по-долу:

	<i>безсънни</i>	(поглед) <i>безнадеждни</i>	<i>безсънни,</i> <i>безнадеждни</i>
Ч1	<i>beze spánku</i>	<i>beznadějnost pohledů</i>	<i>bez spánku, bez</i> <i>náděje</i>
Ч2	<i>beze snů</i>	<i>(hledíme) bez víry</i>	<i>v bezesné, bezútěšné</i> <i>beznaději</i>
Ч3	<i>duše zneklidněné</i>	<i>(hledí) duše</i> <i>nestatečné</i>	<i>neklidní, nestateční</i>
С1	<i>v nemot sne</i>	<i>(hladíme) s márnou</i> <i>nádejou</i>	<i>bdělí večne na dne</i>

⁷ Прилагателното тук, както в повечето преводи, е определение към *поглед*, като епитетът в българския текст е разчетен като удължена форма на прилагателно в ед.ч., а не като редовна форма на мн.ч. и съответно като епитет към *ние* в позиция на сказуемно определение.